

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

DUBEN 2026

Milostiplný Svatý týden a požehnané Velikonoce!

ÚVODNÍ SLOVO

JAKOU FARNOST BYCH SI PŘÁLA?

Jak jsme to jako pastorační a ekonomická rada v neděli 22. března prezentovali na mši, chceme se samostatně, ale i všichni dohromady zamyslet nad naší farností, naším společenstvím a naším zapojení v něm. Zveme všechny, aby se zúčastnili projektu PROPOJENÍ a podíleli se tak na dialogu a rozmyšlení o tom, jak bude církev, naše diecéze i naše farnost vypadat v budoucnosti. Zároveň nám všem nabízíme k přemýšlení následující otázky: *Jak vnímám naši farnost? Jak se ve farnosti cítím? Mám zde zapuštěny kořeny? Jakou farnost bych si přála?*

Ty otázky ve mně rezonují, obzvláště ta poslední.

Jakou farnost bych si přála?

Přála bych si farnost, ve které jsme všichni vítáni a přijímáni, ve které cítíme lásku Boží i lidskou. Ať už jsem dítě, mládežník nebo dospělák jakéhokoliv věku – mladšího, středního i staršího. Ať už jsem „tradiční katolík“, „křesťanský exot“, konvertita, hledající nebo patřím do jakékoliv jiné škatulky. A vůbec, farnost, ve které se na škatulky nehledí. Farnost, ve které se známe a můžeme spolu sdílet radosti i starosti, být si navzájem inspirací, oporou a povzbuzením. Farnost, ve které spolu rosteme ve víře, směřujeme ke Kristu a žijeme a předáváme si živou víru. Farnost, která Boha chválí, děkuje mu i ho prosí. Farnost, ve které má každý své místo a zapojuje se podle svých chutí, možností a talentů. Farnost, za kterou se všichni cítíme spolu-zodpovědní a společně ji budujeme. Farnost, která ví, že nikdy nebude dokonalá, ale snaží se o to a zároveň jí stačí, že je dost dobrá. Farnost, která nežije jen pro sebe, ale otevírá se ven a je kvásem pro své okolí.

A jak to máte vy? Jakou farnost si přejete?

Těším se, že si spolu budeme ve skupinkách klást otázky a zároveň na ně hledat odpovědi. Byli bychom rádi, kdyby projekt PROPOJENÍ posloužil nejen arcibiskupství, ale hlavně nám a naší farnosti. ***Pojďme spolu snít a spolu tvořit naši farnost přesně takovou, jakou chceme, aby byla!***

Pavla Kašparová

PS: Farnost, jakou bych si přála – je to jen sen, nebo se ten sen může stát realitou?

ADOPTCE NA DÁLKU

Obdrželi jsme velikonoční pozdrav od našeho adoptivního studenta z Indie. Zde je jeho překlad:

Drazí přátelé,

mám se dobře a doufám, že Vy také.

V lednu 2026 jsem složil závěrečné zkoušky 5. semestru, a tak jsem ukončil 5. semestr a po jeden a půl týdenních prázdninách začala výuka 6. semestru, která skončí v září 2026. Po zkouškách v 6. semestru dokončím studium.

Přeji Vám a Vaší rodině moc krásné Velikonoce! Můj otec, matka i bratři Vám také posílají svá velikonoční přání.

Váš milující

Joeisaiah Francis Lopes

MEŠNÍ KALICH A BISKUP KAREL WISNAR

STÉ VÝROČÍ ÚMRTÍ Mons. KARLA WISNARA († 15. 4. 1926)

Jeden z mešních kalichů hejčínského kostela má na stopce zevnitř vyryto latinské věnování: „***Dr. Karlu Wisnarovi, pomocnému***

biskupu olomouckému, k 50. výročí jeho kněžství věnovali kněží pruské části olomoucké diecéze 19. 3. 1925.“ Kalich vyrobila zlatnická firma A. Schlossarek v Breslau (dnes Wrocław). „Pruskou částí olomoucké diecéze“ se rozumí území, které po roce 1918 zůstalo za hranicemi Československa – arcikněžství Ketř, Branice a Hlubčice.

Připomeňme si tedy krátce Karla Wisnara. Narodil se v Příboře 25. října 1852. Ačkoliv podle příjmení se to nezdá, byl slovanského původu. Byl synem úředníka finanční stráže Antonína Wisnara a jeho manželky Františky. Gymnázium studoval na piaristickém gymnáziu v Příboře a pak v Těšíně. Navzdory velkým finančním těžkostem vystudoval potom v Olomouci teologii. Poté byl v Olomouci 19. března 1875 (s dispenzí od požadovaného věku) vysvěcen na kněze.

Své pastorační působení začal jako kaplan ve farnosti Lesnice nedaleko Zábřeha na Moravě, ale již po několika měsících byl odtamtud povolán za lektora Písma svatého v arcibiskupském semináři a na bohosloveckou fakultu. Od té doby až do konce svého života žil a působil v Olomouci (tedy přes padesát let). V roce 1879 dosáhl doktorátu teologie a v roce 1881 byl jmenován profesorem dogmatické teologie na fakultě. Později třikrát vykonával funkci děkana fakulty. Mezi těmi, kteří u něj studovali dogmatiku, byl také pozdější arcibiskup Leopold Prečan.

Zajímavé svědectví k tomu nacházíme v pamětech P. Josefa Konšela: „Skoro všichni páni profesori své přednášky četli z knihy nebo ze svých záznamů. A zřídka se některý pokusil, aby pro svoji přednášku vzbudil u posluchače vážný zájem, ba jednotliví se snažili kořeniti svoji vědu lacinými vtipy. Učili jsme se z příru-

ček psaných před desíletími a byli jsme skoro přesvědčeni, že většina pánů profesorů čerpala své vědomosti kdysi před čtvrtstoletím z knih tehda uznávaných a nepídila se po nějakých poznatcích novějších. Fakulta byla zbytkem olomoucké univerzity, jež zrušena roku 1855, takže přestalo zdravé soutěžení mezi vědeckými ústavy a též o fakultu bohosloveckou se pokoušela časem dřímotat. Jakýmsi zotavením byly výklady doktora Wisnara, který byl současně profesorem na fakultě a představeným čili superiorem bohosloveckého semináře. Byl dobrý řečník, měl zájem o poučení a sledoval i nové myšlenky.“

„Ve třech prvních ročnících bylo vždy v sobotu čtení z Písma svatého, ale přednášející mluvil tak unaveně a bez živosti, že jsme často zívali. Ve čtvrtém ročníku míval poutavé výklady o mši svaté a kněžských hodinkách doktor Wisnar. Ale najednou byl vyrušen dochůzkou pana arcibiskupa Kohna, který si umínil poučiti nás o různých otázkách života kněžského venku. Poznali jsme brzy, že pan arcibiskup řečníkem není, a když jeho připomínky častěji se dotýkaly věcí již jinde projednaných, jevila se brzy omrzelost nad nevítanou záměnou osob.“

Kromě vyučování na fakultě tedy působil Karel Wisnar od roku 1887 v kněžském semináři: nejprve dva roky jako vicerektor a v letech 1889–1901 (tedy dvanáct let) jako rektor. V semináři bojoval proti vlivu modernistických tendencí. Roku 1901 byl jmenován monsignorem a zvolen kanovníkem katedrální kapituly.

Když se roku 1904 místo Theodora Kohna stal olomouckým arcibiskupem František Saleský Bauer, byli jmenováni pomocnými biskupy olomoucké arcidiecéze Jan Nepomuk Weinlich (pro německy mluvící oblasti diecéze) a Karel Wisnar (pro věřící mluvící česky). Karel Wisnar si jako biskupské heslo zvolil slova:

CORDE ET ANIMO (srdcem i duchem). Jeho biskupský znak má na červeném poli zlatý kříž a uprostřed reliéf Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

Roku 1906 byl Karel Wisnar jmenován generálním vikářem arcibiskupa Bauera. V této funkci deset let „stál v čele arcidiecéze“ (tak je to formulováno na jeho náhrobku).

V září 1907 se konala druhá česká pouť do Lurd a biskup Wisnar ráno ve svátek Narození Panny Marie posvětil českou kapli Nanebevzetí v tamním chrámu svatého Růžence a mozaikový obraz v ní. Biskup Wisnar patřil k hlavním iniciátorům „Katolikentagu“ v Olomouci v roce 1911, který byl jednou z nejvýznamnějších katolických akcí na Moravě před první světovou válkou a jehož cílem bylo čelit sekularizaci ve společnosti.

„Dr. Wisnar byl dobrým řečníkem. Obsažné znalosti z oboru dogmatiky a dějepisu činily jeho kázání poutavými i pro posluchače kritické. Populární v obvyklém smyslu slova však dr. Wisnar nebyl, neboť se stranil politického a veřejného života. Ani literárně činný nebyl. V osobním styku byl přívětivý a laskavý.“ (Lidové noviny, 16. 4. 1926)

Podporoval poutní místo Svatý Hostýn a spolu s Antonínem Cyrilem Stojanem připravil slavnost korunovace sochy Panny Marie, která proběhla v roce 1912 za účasti asi sto tisíc poutníků a významných hodnostářů.

V roce 1913 byl zvolen proboštem metropolitní kapituly, v roce 1921 pak děkanem kapituly.

Při biskupském svěcení Antonína Cyrila Stojana 3. dubna 1921 byl biskup Wisnar spolusvětitelem. Dva roky nato, ráno 11. května 1923 biskup Wisnar vážně nemocného arcibiskupa Stojana, kterého v noci postihl těžký výron krve do mozku, zaopatřil svátostmi. Arcibiskup Stojan pak zemřel 29. září 1923 a jeho nástupcem byl jmenován Leopold Prečan. Dne 30. prosince 1923 byl biskup Wisnar v olomoucké katedrále spolusvětitelem arcibiskupa Prečana (vedle pražského arcibiskupa Františka Kordače a brněnského biskupa Norberta Kleina).

V březnu roku 1925 slavil 50. výročí svého kněžství a při té příležitosti mu byl darován už zmíněný kalich. Na počátku ledna 1926 biskup Wisnar po delším postonávání zůstal upoután na lůžko. Lékaři zjistili, že trpí rakovinou žaludku. Zemřel v Olomouci 15. dubna 1926 ve věku 73 let. Knězem byl 51 let a biskupem 21 let. Jeho hrob se nachází na hřbitově v Neředíně.

Kalich z jeho pozůstalosti byl pak darován hejčinskému kostelu, dostavěnému a posvěcenému v roce 1932. Ve středu 15. dubna 2026, v den 100. výročí jeho úmrtí, bude za otce biskupa Wisnara v hejčinském kostele obětována mše svatá.

P. Gorazd

ROZHOVOR S KATECHUMENEM

*Letos o Velikonocích přijmou v naší farnosti křest dva dospělí katechumeni. Jednoho z nich – **Davida Friedeckého** – jsem požádal o krátký rozhovor pro Hejčinské oko.*

Davide, řekněte nám prosím pár vět o sobě a o tom, jaké vlivy (ať už postupné, nebo náhlé) vás přivedly k rozhodnutí požádat o křest.

Žiji krásný život s chápající a milující manželkou a dětmi. Pracovně mám na starosti Oddělení klinické biochemie ve Fakultní nemocnici Olomouc, vedu vědeckou skupinu zaměřenou na klinickou metabolomiku a lipidomiku a příležitostně učím mediky

a biochemiky na Univerzitě Palackého. Jako každý chlap mám spoustu koníčků – hudbu, krajinnou fotografii, mineralogii a turistiku.

Do kostela chodíme s manželkou společně už mnoho let, a tak má cesta ke křtu byla ovlivněna řadou postupných událostí, farní komunitou i prožíváním víry mé ženy. Rád bych také zmínil naši scholu, kde se z nás postupně stávají blízcí přátelé.

Co vám přinesla příprava, kterou od té chvíle, kdy jste o křest požádal, procházíte? Bylo pro vás něco objevem? Obohatilo vás něco výrazně?

Víra je pro mě komplexní skutečnost, která má mnoho vrstev a úrovní. Jedním z největších poznání pro mě je, že nás Bůh obklopuje na každém kroku a v každém okamžiku našeho bytí.

Velmi mě mimochodem obohatil seriál *The Chosen*, který vnímám jako výjimečné dílo pomáhající hledat cestu k Bohu. Příprava pro mě byla také jedinečnou příležitostí nahlédnout do bezedné studnice vědomostí vás, otče Gorazde. Váš empatický přístup a slova, že nechcete nikoho do víry „tlačit“, ale spíše inspirovat, jsem si během přípravy často připomínal.

Narazil jste během přípravy i na něco pro vás nesnadného? Musel jste i něco „skousnout“? Co vám při tom pomohlo?

Ačkoliv jsou moji rodiče také pokřtění, dlouhá desetiletí komunismu se na jejich postoji podepsala, a můj krok proto nebyl zcela vítán. Naše vzájemná láska je ale natolik silná, že to vnímám spíše jako drobnost.

Občas mě překvapily i reakce některých kolegů – ale to k dnešní společnosti patří. Výhodou pro mě byl i můj věk: už nemám potřebu něco lámat přes koleno, a tak jsem dobu přípravy nechal přirozeně plynout.

Byla příprava jen záležitostí mezi mnou a vámi, nebo se vnímáte i jako součást hejčínské farnosti? Co vás ovlivnilo v tomto ohledu?

Otče Gorazde, jste v mnoha ohledech jedinečný – ale vlastně každý z nás je. Hejčínská farnost je velká, rozmanitá a věkově pestrá, což je úžasné. Velmi si vážím možnosti být její součástí. Vnímám ji jako jednu velkou rodinu.

Na co se těšíte při křtu a po něm?

Nechávám věci přirozeně plynout a s pokorou chci přijímat dary, které nám Bůh nabízí.

Za rozhovor děkuje a požehnané letošní Velikonoce přeje Davidovi i vám všem P. Gorazd.

TAKÉ NĚCO Z HORKY

Asi před měsícem se kolem dálnice objevily billboardy s plakáty, které zvou na *Rockovou Horku 2026*. Když jsem je uviděl, nemohl jsem prostě jim nevěnovat pozornost, jako to děláme s tolika jinými upoutávkami na něco, co nás příliš nezajímá. Zamrzely mne totiž symboly satanismu, které na nich jsou (tři zvýrazněné číslice šest a obrácený kříž). Napadla mě otázka, proč na reklamě na *Rockovou Horku* tohle někdo musí mít. Nevím.

Mirka Andrlová napsala na sociální síti, že se jí to nelíbí. Klobouk dolů před její odvahou. Jaké byly reakce, to jste mnozí sami četli, nebo se jí na to můžete zeptat. Jsem vděčný Honzovi Vepřkovi za to, že nám, kteří se rockem nezabýváme, vysvětlil, že název letošního festivalu: Pocta „Princi temnoty“, neznamená přímou narážku na satana, ale že je tím myšlen zpěvák Ozzy Osbourne, takto někdy nazývaný. To nás může uklidnit ale jenom zčásti.

Vím, že mladí lidé i v našich farnostech si vážně kladou otázku, nakolik rock je něčím, co s křesťanstvím nikdy nepůjde dohromady, nebo jestli něco z něj pro křesťana přijatelné být

může. Já v této věci kvalitní odpověď dát nedokážu. Mám k tomu málo informací a nechci se rozhodovat na základě předpokl. Ale chtěl bych mít dost otevřené srdce.

Na druhé straně si říkám: Když nás chytá za srdce slovo Písma: „Bůh je světlo a tma v něm vůbec není,“ (1 Jan 1,5) a Ježíšovo ujištění: „Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo života,“ (Jan 8,12), pak proč se zabývat věcmi, které si s temnotou zahrávají? To nás Světlo už tak málo přitahuje? Zevšednělo nám? Nebo chceme hlavně držet partu s těmi, kdo Světlo nepoznali, a chceme být „in“ i za cenu toho, že my sami se ho vzdáváme?

Ti, kdo nevěří v duchovní svět, v Boha ani v duchovní síly zla, nám rozumět nebudou, ale nám samým stojí za to připomínat: každý nepřítel je rád, když ho podceňujeme. Natož tak náš duchovní Nepřítel. Ovšem není proto třeba žít ve strachu. Jen je velmi moudré vyhybat se velkým obloukem tomu, co Nepříteli přímo nahrává. Pozor, v jeho případě nejde o soupeře na naší úrovni. On naše schopnosti daleko předčí. Jak inteligencí, tak podlostí. Takže jako nečteme špatné knížky a nedíváme se na filmy plné násilí nebo nemravností, tím víc je třeba nezadat si s ničím, co Nepřítele nějak obdivuje nebo propaguje.

Rád bych psal lehčím tónem, i když jsou to věci vážné. Nejraději bych vám ocitoval něco ze skvělé knížky Bruce Marshalla *Plná sláva*. Jenže se mi nepodařilo najít příhodný krátký citát. Ale celá ta kniha vtipně ukazuje: žijeme ve světě, kde je mnoho sympatických lidí, ale který jako celek se bohužel bláhově odklání od skutečné moudrosti. Mnoho hrdého a moderního je zároveň pošetilé a krátkozraké. A tak je třeba neutvrzovat se navzájem v tom, co je nedomyšlené nebo škodlivé, ale hlásit se k tomu, co je smysluplné a pravdivé. Protože jen to může být základem skutečně hezkého života.

Nebudu psát stížnost na obec ani pořadatelům *Rockové Horky*. Ale nás povzbuzují: Když kolem těch billboardů teď budeme jezdit, modleme se. Za mladé lidi, za obyvatele Horky, za koho chcete. Naši modlitbu si Pán Bůh jistě použije. Pro ně i pro nás.

P. Gorazd

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci,
naš farní časopis neobsahuje reklamu, tentokrát ji však mít bude (slibuji), výjimečně.

Táta opět ve snaze mi pomoci, podsunul mi malou knížečku, kterou sotva dočetl, se slovy: „To si určitě přečti, od toho se neodtrhneš a dej to i do Oka.“ Po čase jsem útlou knížku otevřela, a nakonec jsem byla spíš ráda, když mě od četby něco vyrušilo. Příběh je to opravdu velmi silný a napínavý, až se člověku do slova zastavuje krev v žilách.

William Brinkley

Útěk sestry Cecílie

A.M.I.M.S., 2011, 96 stran (řada XS č. 205)

V roce 1911 se v Brestovanech na Slovensku narodila Cecílie Kondrcová, čtvrtá z jedenácti dětí rodičů Jána a Anny. Po-

stupně v ní dozrála představa o životě řeholní sestry. Oslovilo ji osobní setkání se sestřičkami Dcer Nejsvětějšího Spasitele v Bratislavě, kam ve svých 16 letech vstoupila. Měla velmi ráda malé děti, ráda se jim věnovala jako učitelka v mateřské školce. Později, po absolvování zdravotnického kurzu, ošetřovala nemocné děti v nemocnici. Po 2. světové válce s nástupem komunismu byla činnost církve ve společnosti nežádoucí. Postupně byly řády likvidovány, mniši a kněží

odcházel do civilního života, kde vykonávali podřadná zaměstnání nebo byli rovnou zatýkáni, mučeni a odsuzováni k vězení nebo pracím v nelidských podmínkách. Ani řeholnice neušly takovému zacházení. Mezi lidmi panoval strach. Nikdo nevěděl, kdo koho udá, na čí straně kdo stojí. Zlo bylo vynalézavé v trápení lidí. Cecílie ani nevěděla jak, nebo jednoduše – neodmítla pomoc, a byla zapojena do převádění kněží přes státní hranice, které byly tehdy uzavřeny a vojensky střeženy. Nebudu odhalovat více. Každé rozhodnutí vyžaduje odvahu v menší nebo větší míře. Tento příběh je o odvaze lidí běžného života v nepřátelsky zaměřeném prostředí proti křesťanství a ušlechtilým morálním hodnotám i zdravému rozumu a o výjimečné odvaze a důvěře v Boží všemohoucnost v situacích, kdy šlo o život.

ÚRYVKY Z KNIHY:

„Tetičko,“ ptá se mě jednou Hanka těsně před 6. prosincem, „soudružka učitelka nám přikázala nakreslit Dědu Mráze, pomůžte mi?“

„Nemohu, moje milá.“ Je to jediná věc, kterou jsem jí odepřela. „Udělám ti Ježíška v jesličkách,“ říkám. Vzpomněla jsem si, jak jsem dělala figurky svým žákům.

„Dostanu špatnou známku, když vezmu Ježíška do školy,“ říká Hanka.

Kreslím Ježíška v jesličkách a vystřihuji ho nůžkami. Potom si uvědomuji, že by to opravdu mohlo dostat dítě do problémů, kdyby ho vzala do školy, a tak jí ho nedám.

Kdysi lidé před příchodem Vánoc dělali z vosku figurku Ježíška tak, že nalili do formičky, která se dala koupit, roztavený vosk. Ježíškovu sošku si potom položili pod stromeček. Nyní se takové formičky nedají koupit. Slovo „jesle“ se však používá i nyní. V souladu se socialistickou biblí nazvanou „Čest práci“ by měly všechny matky ve státě chodit do práce, dokonce i tehdy, když mají malé děti. Přes den jim stát opatruje děti v zařízeních, která lid s trpkou ironií nazval „jesle“. V jednom vtipu se

říká, co se stalo s postavami, které bývaly s Ježíškem v Betlémě: osel – ten je teď úředníkem na okrese. Kráva a vůl se dostali do družstva a Marie odnesla děťátko do jeslí a šla do fabriky. A tím jsou Vánoce vyřízené...

(...)

„Sestřičko, budete muset odejít ze země.“

Odejít ze země? Ta slova mě zasáhla.

„Tak proto jste sem vlastně přišel, otče? Přinutit mě odejít?“

„Ano,“ odpovídá klidně.

„Bojím se utíkat,“ říkám.

„Pán Bůh vás zbaví strachu. Nebo vám ho alespoň pomůže překonávat. Vždyť všechna odvaha pochází od Boha. Nadělí vám ze své velké zásoby.“ Mírně se usměje...

* * *

Uvedená knížka je vydána nakladatelstvím A.M.I.M.S. Vranov nad Dyjí. Další tenké knížečky se mi dostaly v minulosti do rukou už vícekrát a často šlo o velmi kvalitní četbu. V Oku jsem v minulosti upozornila např. na:

Petr Piřha: *Slyšte slovo a zpívejte píseň – život sv. Cyrila a Metoděje* (červenec–srpen 2022)

Marek Dunda, Ondřej P. Vaněček, Pavel Zahradníček: *Ti naši v nebi* (březen 2025)

Ve farní knihovně máme:

Jaroslav V. Polc: *Jan Hus v představách šesti staletí a ve skutečnosti*

Ze života pro život (řada XS č. 180) – příběhy lidí uveřejněné v časopise *Milujte se!*

P. Marek Dunda, P. Pavel Zahradníček: *Dotyky nebe a země* – o Turínském plátnu, o Roušce z Manoppella, o plačící Madoňě v Syrakusách, o proměněné hostii, zázračném uzdravení a další (v knihovně pod písmenem „D“)

Nově zařazeno:

Pavel Zahradníček: *Dějiny, jak je možná neznáte* – 10 mýtů o křesťanství ve světle historických faktů (řada XS č. 204)

William Brinkley: *Útěk sestry Cecílie* (řada XS č. 205)

Tyto brožury nakladatelství A.M.I.M.S. jsou velmi levné, cena představuje pouze výrobní náklady se záměrem umožňovat tiskový apoštolát, to je šířením této literatury informovat o křesťanství prostřednictvím nezkreslených informací. Knížky je tedy možné kupovat a rozdávat, dávat na místa, kde by mohla lidi zaujmout. Na stránkách nakladatelství jsou také nejružnější modlitby, novény, omalovánky pro děti s duchovní tematikou, dokonce i ke stažení, stejně tak některé tituly je možné si přečíst on-line.

Dávám jako inspiraci – konec reklamy...

Požehnané Velikonoce!

knihovnice Marie

REGISTRACE NA BLAHOŘEČENÍ V BRNĚ

V sobotu 6. června 2026 se na brněnském výstavišti uskuteční slavnost blahořečení kněží Jana Buly a Václava Drboly. Biskupství brněnské již spustilo systém přihlašování na tuto mimořádnou událost.

Registrace probíhá online prostřednictvím webových stránek **<https://www.buladrbola.cz>**.

Účast na slavnosti je bezplatná, avšak **registrace je nezbytná**. Po jejím dokončení obdrží každý přihlášený na svůj e-mail platnou vstupenku s QR kódem, **bez níž nebude vstup na slavnost možný**.

Na výše uvedeném webu lze nalézt také: podrobnosti k programu a organizaci, informace o doprovodných aktivitách a materiály ke stažení.

Pro případ, že byste při registraci narazili na potíže, je k dispozici infolinka: tel. +420 601 267 921 (v provozu Po, St, Pá od 10.00 do 17.00).

S požehnáním pro každého z vás

*Mons. Josef Nuzík
arcibiskup olomoucký*

MODLITBA ZA CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V BRNĚ

*Letošní Celostátní setkání mládeže se uskuteční v Ostravě
ve dnech 11.–16. srpna.*

Dobrý Bože,
ty nás miluješ a pomáháš nám.
Děkujeme ti, že jsi stále s námi.
Děkujeme za příklad mladých odvážných lidí.
Posiluj nás, ať se ničeho nezalekneme,
naplň naše srdce svým pokojem,
a i když se všechno kolem nás chvěje,
dej, ať stojíme pevně.
Pomáhej mladým lidem, ať se dobře připraví
na Celostátní setkání mládeže v Ostravě,
ať zakusí tvou přítomnost
a načerpají inspiraci do každodenního života.
Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Zdrávas Maria...

Svatý Piere Giorgio Frassati a královno Ester,
orodujte za nás!

S církevním schválením vydala Sekce pro mládež České biskupské konference.

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB: Ve středu 8. dubna a ve čtvrtek 9. dubna mše svatá v Hejčíně nebude.

Každý pátek po skončení večerní mše svaté je v učebně nad sakristií příležitost do 21 hodin k **tiché adoraci**. Po Velikonocích se adorace přesunou do kostela. Večer chval v dubnu nebude.

Setkání maminek s malými dětmi se konají ve čtvrtek od 9 hodin dopoledne v místnosti nad sakristií. Náplní je společná modlitba, sdílení, hraní. Kontakt pro ověření si, zda setkání bude, a pro případné dotazy: Zuzka Filipová, e-mail: filipova.zuzka@seznam.cz.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Sbírka při bohoslužbách v hejčínské farnosti na Květnou neděli (29. března) bude věnována **na podporu křesťanů ve Svaté zemi**. Pán Bůh vám odplat' vaše dary.

Na Květnou neděli bude **příležitost k předvelikonoční svatě zpovědi** v kostele od 16.30 do 17.30 hodin. Od 17.30 hodin bude **pobožnost křížové cesty** (připravují ji Marcela Koupilová a děti).

Projekt **Čtení Bible v průběhu 24 hodin**, který je tradiční součástí programu *Paschalia Olomucensia*, proběhne od pon-

dělí 30. března od 17.30 hodin do úterý 31. března do 17 hodin v kapli sv. Jeronýma v prostorách olomoucké radnice. Do čtení se může zapojit každý zájemce, který se přihlásí na www.paschaliaolomucensia.cz.

Návštěva nemocných se uskuteční **mimořádně ve středu** 1. dubna. Další pak ve čtvrtek 30. dubna.

Na Zelený čtvrtek (2. dubna) bude v katedrále sv. Václava v 9.30 hodin **mše svatá se svěcením olejů** (missa chrismatis). S otcem arcibiskupem ji budou koncelebrovat pokud možno všichni kněží z celé arcidiecéze a obnoví při ní své kněžské závazky.

Velký pátek (3. dubna) je **dnem přísného postu**. **Půst zdrženlivosti od masa** zavazuje od 14 let, **půst újmy** (možnost najíst se jedenkrát za den dosyta) zavazuje od 18 do 60 let.

Společenství rodin vás zve na **křížovou cestu z Dolan na Kartouzku** na Velký pátek, začátek je v Dolanech na parkovišti u restaurace v 10 hodin.

Na Velký pátek bude **v hejčínském kostele** ve 14.30 hodin **společná modlitba křížové cesty**.

Na Velký pátek začíná také **novéna k Božímu milosrdenství**.

Poslední obřady katechumenátu, takzvaná **bezprostřední příprava na křest**, budou na Bílou sobotu v 10 hodin v kostele. (Tedy: obřad Efeta, složení vyznání víry, volba křesťanského jména a mazání olejem katechumenů.)

POZOR: Obřady Velikonoční vigilie (v sobotu 4. dubna) **v Hejčíně začnou letos již ve 20 hodin** (o hodinu dříve než vloni). Protože bude křtěn David Friedecký, bude některé písně zpívat dětská schola a nebudeme letos číst všechna čtení ze Starého zákona.

O slavnosti Zmrtvýchvstání Páně v neděli 5. dubna budou mše svaté v 7 a v 10 hodin. Při bohoslužbách budou tradičně **požehnány pokrmy**. **Sbírka** při bohoslužbách v našem kostele bude letos ještě určena **na služné duchovních**, protože prostřednictvím projektu Donátor se nám v naší farnosti zatím nepodařilo shromáždit stanovenou částku financí. Prosíme, podle svých možností se do projektu Donátor přihlaste jako pravidelní dárci. Děkujeme.

Úterý 7. dubna je **výroční den biskupského svěcení (1990) Mons. Josefa Hrdličky**. Pamatujme na něho v modlitbě.

V sobotu 11. dubna od 15 hodin bude na Svatém Kopečku **pout' děkanátů Olomouc a Přerov za obnovu rodin a za nová kněžská povolání**.

V neděli Božího milosrdenství (12. dubna) je možné získat plnomocné odpustky při účasti na společné pobožnosti: modlitba přede mší svatou – růženec v 9.25 hodin, korunka v 9.50 hodin.

Ve středu 15. dubna bude mše svatá v 17.30 hodin obětována **za biskupa Mons. Karla Wisnara** u příležitosti 100. výročí jeho úmrtí. Více uvnitř zpravodaje.

Setkání ekonomické rady farnosti Hejčín se uskuteční v pátek 17. dubna.

V sobotu 18. dubna se koná **Den pro malé a velké krále**, tj. poděkování koledníkům a dobrovolníkům Tříkrálové sbírky 2026. K účasti je třeba se předem přihlásit.

Farní spoření proběhne v neděli 19. dubna.

Mše svatá za všechny dárce na opravu hejčínských varhan bude sloužena v neděli 19. dubna v 7 hodin. Další pak v pondělí 11. května v 17.30 hodin.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 19. dubna v 10 hodin. Další pak bude 17. května.

Setkání pastorační rady farnosti Hejčín bude v pondělí 20. dubna.

Neděle 26. dubna bude 4. velikonoční, tzv. **Neděle Dobrého pastýře**. Je to **Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu**.

Úklid hejčínského kostela proběhne v úterý 28. dubna od 16.30 hodin. Děkujeme předem za vaši pomoc.

Májové pobožnosti se budou konat v měsíci květnu v neděli v 17.30 hodin v kostele.

Úmysly mší svatých v Hejčíně na první pololetí roku 2026 je možné zapisovat v sakristii kostela, nejlépe po mši svaté.

Termíny do budoucna: Noc kostelů – pátek 29. května; **farní voda** – sobota 6. června; **první svaté přijímání v Hejčíně** – neděle 14. června; **farní guláš** – neděle 21. června; **farní příměstský tábor** – pondělí 27. července až pátek 31. července.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Na Květnou neděli (29. března) bude **příležitost k předvelikonoční svaté zpovědi** v kostele od 14 do 15 hodin. Od 15 hodin bude v kostele **pobožnost křížové cesty**.

O slavnosti Zmrtvýchvstání Páně v neděli 5. dubna na konci mše svaté bude **žehnání pokrmů**. **Sbírka** bude letos ještě věnována **na služné duchovních**. Prostřednictvím projektu Donátor se nám zatím nepodařilo shromáždit stanovenou částku

financí. Prosíme, podle svých možností se do projektu Donátor přihlaste jako pravidelní dárci. Děkujeme.

Sbírka v neděli 19. dubna bude věnována **na pořízení brány do farního dvora**. Pán Bůh vám odplat' vaše dary!

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 19. dubna. Další pak bude v neděli 17. května.

Setkání pastorační rady farnosti Horka nad Moravou se uskuteční v úterý 21. dubna.

Informace o vzdálenějších akcích: sobota 16. května od 14 hodin – **Den pro farnost**; pátek 29. května – **Noc kostelů; první svaté přijímání v Horce** letos nebude; neděle 14. června – **oslava 755. výročí první písemné zmínky o obci**; neděle 21. června – **oslava Výročí posvěcení kostela** (a mše svatá zaměřená více na děti).

* * *

KŘELOV:

Bohoslužby velikonočního tridua: Zelený čtvrtek – mše svatá v 17 hodin; Velký pátek – obřady v 17 hodin; Bílá sobota – velikonoční vigilie v 19.30 hodin.

Velikonoční hrkání: Srazy hrkačů vždy na Lipovém náměstí před kostelem – Zelený čtvrtek v 18 hodin. Další hrkání proběhne na Velký pátek v 8, 12 a 18 hodin. Na Bílou sobotu v 8 a poslední ve 12 hodin. Po posledním hrkání můžete naše hrkače odměnit za jejich snažení.

V neděli 19. dubna po mši svaté proběhne **farní kafe**.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9, tel.: 733 102 175,
e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz, internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.
Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O. Carm., Daniel Dehner, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Toto číslo vychází 29. března 2026.

Příští číslo: 3. května 2026, redakční uzávěrka: 22. dubna 2026.